

Birgittahymnen.
Nicolus Hermanni (+1391), Sv. S.
Övers. av Johan Bergman.

Ej förlagd.)

Stilla.

pp

1. Ros, den himmelsk dag beståcker, stjärna, som i blarket blänker,
hell, Birgit-ta, nå-de - full! Stänk din godhet ned till gru-set,
blänk med re - na him - mels
blänk med re - na him - mels - lju - set ned på
blänk med re - na him - mels -
diminuendo
jäm - mer - da - - lens mull! 2. Kristus, kärskärn, milde mästare
3. Helgad, rensad, guds - för - e - nad,
sole
ginst be - tett dig, nådigt lett dig fräa din spåda äl - ders dar. Du bli kris - ten,
blev så an - den medelst banden av en e - vis kär - leks - lag, 2 - vigt fa - ger,
mp
vår strå - la ser du i det godas pa - ra - dis, en stel - ning rar.
e - vis da - ger strå - la ser du i det godas pa - ra - dis, en stel - ning rar.
vår strå - la ser du i det godas pa - ra - dis, en stel - ning rar.
e - vis da - ger strå - la ser du i det godas pa - ra - dis, en stel - ning rar.

pp

vår strå - la ser du i det godas pa - ra - dis, en stel - ning rar.
e - vis da - ger strå - la ser du i det godas pa - ra - dis, en stel - ning rar.

Ros, den himmelsk dagg be-stänker, stjärna, som i skaret blänker, helle, Bir-

gitta, nå-de-full! Stänk din god-het med till gruset! Blänk, blänk

med re-na him-mels-lju-set med på jäm-nar

re-na him-mels-

da-leus mull!

Kristus, härskern, milde, mästern, gnost be-tett dig, sådigt lett dig från din

Helgas, re-nad, gud-gö-e-nad blev så anden medelst barden av en

späda al-ders dar. Du blir kristen: vintredskristen vä-xer, fro-das

e-ns kär-leks-lag. E-nsigt fager, ens dagger slä-la över din

Krist du-godes pa-ra-dis, en tel-ning rar.

Krist du-godes ge-nom be-la li-sets dag.

Krist du-godes

eller

Ros, den himmelske dag

Ros, den himmelske dag be - stænker, stjærna, som i klarhet blænker,
 hell, Birgit - ta, nå - de - full! Stærk du godhet med tui gru - set,
 blæk med re na him - mels ly - set
 blæk med re na himmels - lyset
 blæk med re na himmels - lyset
 med på jæn - mer - da - lens mull.

[Birgittahymnen]

Ros den himelske dag,

Stilla

pp

Ros, den himelske dagg beståker, stjärnor som i klarhet blänker, hell, Bir-

gitta, nå-de-full! Stänk din godhet ned till gruset! Blänk, med

med re — — na him-mels-ljus-set ned på jäm-mer-da-las matt.
re — — na him-mels-ljus-set

Stella.

Skriven
A. Dur.

pp Ros, der himmelsk dagg be-slänker, stjärna, som i blasket blänker,
hell, Birgitta, nå-de fullt slänk du godhet ned till gruset,
Blänk med re na him mels-ljuset
blänk med re na himmels-ljuset
riminuenso pp
med på jäm-nar-da-leus mull. i Kristus härskarn mildes Mästare,
vår hjälps, rensat, gudsfor-e-nad,
oolie
quast be-tett dig, nådigt lett dig från din spåda äl-ders dar. Du blir kristen, in-träde kristen
bleo så anden medelt anden av en coig Rår-leks-lag. Gist fager, e-ns dager
vår er, fro-das vägen
Stå, va-rer fro-das vägen det godas pa-ra-ors, ca tel-nings rar,
strå-la ser dig vänt till över du ge-nom he-la li-sets dag.

Trestämning.

Stilla
pp
Ros, den himmelsk dagg beständer, stjärna, som i klarhet blänker

fz
forte
helt, bis-gitta nå-de-jull! Stänk din godhet ned till gruset!

blänk
re *na*
blänk *med re-na* him-mels-ljus-et ned till
blänk *med re-na*

mezzo
pp
jäm-mers-da lens mull!